

Casa del carrer de la Diputació 39

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de la Diputació, 39.
Alçada: 151

Coordenades:

Latitud: 41.42303
Longitud: 1.78968
UTM Est (X): 398863
UTM Nord (Y): 4586426

Classificació

Número de fitxa 08240 - 72
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Eclecticisme
Segle XX
Any 1924
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 53.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 9066520CF9896N0001ZD; 9066520CF9896N0002XF;
9066520CF9896N0003MG; 9066520CF9896N0004QH;
9066520CF9896N0005WJ

Descripció

Edifici entre mitgeres, de planta baixa, dos pisos i terrat. La composició de la façana és simètrica i destaca la gran alçada de la planta baixa amb arc rebaixat emmarcat per una motllura al centre, la porta d'accés als pisos (a l'esquerra) i un finestral a la dreta. Aquesta planta baixa té el parament de falsos carreus encoixinats, que s'acaba amb una cornisa que la separa de les plantes superiors on el revestiment canvia. En primera i segona planta el revestiment és arrebossat i pintat de color beix amb dues franges verticals a les bandes reproduint el model d'encoixinat de la planta baixa, però amb formes quadrades.

Dues balconeres amb llosana de formigó i barana de ferro en fosa ornamentat amb motius geomètrics, es repeteixen als pisos, amb dos finestres a banda i banda, emmarcades amb motlures de pedra ben definides. Destaquen els emmarcaments centrals que simulen columnes amb frontó clàssic cobert per trencaaigües i penjoll clàssic.

La façana es corona amb una senzilla cornisa amb una faixa ornamental.

Història

El carrer Diputació es va començar a urbanitzar a finals del segle XIX, sobre terrenys de les famílies Mir i Ferrer, quan la Diputació de Barcelona convertí l'antic camí de l'estació en un tram de la carretera que comunicaria la vila amb l'eix Barcelona-Tarragona i construï el pont que salvava la riera de Lavernó (1883).

El desenvolupament urbanístic quedà frenat, com a tota la vila, per la crisi econòmica que comportà la fil·loxera. Al reemprendre amb força l'activitat econòmica als anys 20, el carrer Diputació es convertí en un punt molt interessant per a les noves empreses, per les seves excel·lents comunicacions. Per aquesta raó, el darrer tram de Diputació està dominat per amplis magatzems que acullen caves i cellers.

En aquest context, l'any 1924, Joan Llopart i Ferrer va manar enderrocar una casa de planta baixa i encarregà la construcció de l'actual edifici amb un ampli espai per magatzem. Posteriorment, passà a mans de Pere Mir i Ràfols de can Guineu, que l'arrendà a Joan Miró i Bages (POUM, 2010).

Bibliografia

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 53.

